

Brüssel, 8. detsember 2017
(OR. en)

15536/17

Institutsioonidevaheline
dokument:
2017/0125 (COD)

POLMIL 165
COMPET 862
CFSP/PESC 1122
CSDP/PSDC 701
COPS 393
EUMC 157
ECOFIN 1104
IND 369
MI 942
RECH 415
EMPL 611
CODEC 2037

I/A-PUNKTI MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Alaliste esindajate komitee / nõukogu
Eelmise dok nr:	15165/17
Komisjoni dok nr:	10589/17 + COR 1 + ADD 1
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse Euroopa kaitsevaldkonna tööstusliku arendamise programm eesmärgiga toetada liidu kaitsetööstuse konkurents- ja uuendusvõimet (esimene lugemine) – üldine lähenemisviis

1. Komisjon esitas 7. juunil 2017 Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku, millega kehtestatakse Euroopa kaitsevaldkonna tööstusliku arendamise programm eesmärgiga toetada Euroopa Liidu kaitsetööstuse konkurents- ja uuendusvõimet¹.

¹ 10589/17.

2. COREPER leppis 6. juulil 2017 kokku eesistujariigi sõprade rühmale antavates volitustes seoses Euroopa kaitsevaldkonna tööstusliku arendamise programmi (EDIDP) ettepanekuga² ning rühm alustas ettepaneku läbivaatamisega 14. juuli 2017. aasta koosolekul.
3. Euroopa Ülemkogu tervitas 19. oktoobri 2017. aasta kohtumisel kaasseadusandjate poolt komisjoni EDIDP ettepanekuga seni tehtud tööd ning kutsus üles jõudma nõukogus kokkuleppele aasta lõpuks, et viia Euroopa Parlamendiga peetavad läbirääkimised võimalikult kiiresti lõpule, nii et esimesi liikmesriikide nimetatavaid võimetealaseid projekte saaks rahastada 2019. aastal³.
4. Nõukogu õigustalitus esitas oma arvamuse ettepaneku kohta 23. novembril 2017⁴.
5. Pärast ettepaneku läbivaatamist mitmel koosolekul saavutas eesistujariigi sõprade rühm 28.–29. novembri 2017. aasta koosolekul eelnõu teksti suhtes väga ulatusliku kokkuleppe.
6. COREPER arutas ettepanekut 6. detsembri 2017. aasta koosolekul. Esitati eesistujariigi kompromissettepanek seoses artikli 6 lõigetega 3, 4 ja 5.
7. COREPERil palutakse kinnitada nõusolekut lisas sätestatud tekstiga, et esitada see nõukogule eesmärgiga saavutada ettepaneku suhtes üldine lähenemisviis.

² 10849/1/17.

³ EUCO 14/17.

⁴ 14876/17.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega kehtestatakse Euroopa kaitsevaldkonna tööstusliku arendamise programm
eesmärgiga toetada liidu kaitsetööstuse konkurents- ja uuendusvõimet**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 173,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

- (1) 30. novembril 2016. aastal vastu võetud Euroopa kaitsealases tegevuskavas kohustus komisjon täiendada, võimendada ja konsolideerima liikmesriikide ühiseid jõupingutusi julgeolekuprobleemidele reageerimiseks vajaliku kaitsevõime arendamisel ning soodustama konkurentsivõimelist ja uuenduslikku Euroopa kaitsetööstust. Eelkõige tegi komisjon ettepaneku luua Euroopa Kaitsefond, et toetada ühisuuringutesse tehtavaid investeeringuid ning kaitseotstarbelise varustuse ja kaitsetehnoloogia ühist arendamist ning stimuleerida ühishankeid ja -hooldust. Fondi kaudu toetataks koostööd kogu kaitseotstarbeliste toodete ja kaitsetehnoloogia arendustsükli jooksul, edendades seega koostoimet ja kulutõhusust. Eesmärk on tagada võimed ning konkurentsivõimeline, innovatiivne ja tasakaalustatud baas Euroopa kaitsesektori jaoks kogu liidus, sealhulgas piiriülese koostöö ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd)² osalemise kaudu, ning anda panus suuremasse Euroopa kaitsekoostöösse, kasutades ära koostoimet ja tehes lisaks liikmesriikide rahastamisele kättesaadavaks ka liidu toetuse.
- (2) Selleks et aidata kaasa liidu kaitsetööstuse konkurentsi- ja uuenduvõime tugevdamisele, tuleks kehtestada Euroopa kaitsevaldkonna tööstusliku arendamise programm (edaspidi „programm“). Programmi eesmärk peaks olema edendada liidu kaitsetööstuse, sealhulgas küberkaitse konkurentsivõimet, toetades liikmesriikide ja ettevõtjate, sealhulgas teaduskeskuste ja ülikoolide koostööd kaitseotstarbeliste toodete ja kaitsetehnoloogia arendusetapis. Teadusuuringute ja tehnoloogiaetapile järgnevas arendusetapis tekib märkimisväärsed riske ja kulusid, mis takistavad teadusuuringute tulemuste edasist kasutamist ja kahjustavad liidu kaitsetööstuse konkurentsivõimet. Arendusetapi toetamise kaudu aidataks programmiga kaasa kaitsealaste teadusuuringute tulemuste paremale kasutamisele ning see omakorda aitaks kaotada teadusuuringute ja tootmise vahelise lõhe ja edendada kõiki innovatsioonivorme. Programmiga tuleks täiendada meetmeid, mida võetakse kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 182, ning sellega ei hõlmata kaitseotstarbeliste toodete ja kaitsetehnoloogia tootmist või hankimist.

² Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (*ELT L 124, 20.5.2003, lk 36–41*).

- (3) Ettevõtja on majandustegevusega tegelev mis tahes üksus, olenemata tema õiguslikust seisundist ja rahastamisviisist. Käesoleva määruse kohaldamisel on ettevõtja asutamise kohaks liikmesriik, milles ettevõtja on registreeritud vastavalt kõnealuse liikmesriigi õigusele.
- (4) Mastaabisäästu paremaks ärakasutamiseks kaitsetööstuses tuleks programmiga toetada ettevõtjate koostööd kaitseotstarbeliste toodete ja kaitsetehnoloogia arendamisel. Innovaatilisemate lahenduste ja avatud siseturu saavutamiseks toetatakse programmiga VKEde piiriülest osalemist.
- (5) Programm peaks hõlmama kaheaastast perioodi 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2020 ning programmi rakendamiseks nimetatud perioodil tuleks kindlaks määrata konkreetne summa.
- (6) Käesoleva määrusega kehtestatakse programmi kestuseks rahastamispakett, mis on iga-aastase eelarvemenetluse käigus Euroopa Parlamendile ja nõukogule peamiseks juhiseks 2. detsembri 2013. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta)³ punkti 17 tähenduses.
- (7) Ilma et see piiraks eelarvepädeva institutsiooni volitusi, tuleks programmi rakendamiseks ette nähtud üldeelarve teha kättesaadavaks üksnes mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) alamrubriigi 1a (konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks) ümberpaigutuste kaudu.

³ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

- (8) Programmi tuleks rakendada täielikus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012⁴. Rahastamine võib eeskätt toimuda toetustena ja avalike hangetena uuringute tegemiseks. Käesoleva programmi käigus saadavatele kogemustele tuginedes võib tulevikus kasutada ka rahastamisvahendeid, eelkõige 2020. aastale järgneva Euroopa Kaitsefondi kaitsevõime vahendi jaoks. Komisjon alustab võimalikult kiiresti ettevalmistava tööga, hindamisega ja vastavate ettepanekute koostamisega.
- (9) Komisjon võib usaldada osa programmi rakendamisest määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 58 lõike 1 punktis c osutatud üksuste hooleks.
- (10) Pärast seda, kui liidu tasandil on kindlaks määratud ühised kaitsevõime prioriteedid, kasutades selleks võimearendusplaani ja võttes arvesse ka kaitseküsimuste iga-aastast kooskõlastatud läbivaatamist, ning eesmärgiga saavutada ELi ambitsioonitase, milles nõukogu leppis kokku oma 14. novembri 2016. aasta järeldustes ja mille Euroopa Ülemkogu kiitis heaks 15. detsembril 2016, teevad liikmesriigid kindlaks sõjalised vajadused ja konsolideerivad neid ning koostavad projekti tehnilise kirjelduse. Nad võivad määrata ka projektijuhi, kelle ülesanne on juhtida koostööprojekti arendamisega seotud tööd.
- (11) Juhul kui programmi raames toetatavat meetet haldab liikmesriikide määratud projektijuht, sealhulgas rahvusvaheline projektijuhtimise organisatsioon, näiteks Relvastuskoostöö Organisatsioon, peaks komisjon enne rahastamiskõlbliku meetme rakendajale toetusmakse tegemist projektijuhiga konsulteerima, et viimane saaks tagada, et toetusesaajad peavad ajakavast kinni.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

- (12) Liidu rahaline toetus ei tohiks mõjutada kaitseotstarbeliste toodete liidusiseseid tarneid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/43/EÜ⁵ ega toodete, varustuse või tehnoloogia eksporti; samuti ei tohiks see mõjutada liikmesriikide kaalutlusõigust seoses kaitseotstarbeliste toodete liidusiseste tarnete ja ekspordi poliitikaga.
- (13) Kuna programmi eesmärk on toetada liidu kaitsetööstuse konkurentsivõimet koostööprojektide arendusetapis esinevate riskide vähendamise kaudu, tuleks sellega toetada meetmeid, mis on seotud kaitseotstarbelise toote või kaitsetehnoloogia arendamisega, nimelt ühiste tehniliste kirjelduste koostamist, kavandamist, prototüüpide loomist, katsetamist, kvalifitseerimist ja sertifitseerimist, samuti teostatavusuuringute tegemist, tõhusat olulusringi juhtimist ja muid toetavaid meetmeid. See kehtib ka olemasolevate kaitseotstarbeliste toodete ja olemasoleva kaitsetehnoloogia uuendamismeetmete suhtes.
- (14) Arvestades, et programmiga püütakse eelkõige soodustada eri liikmesriikide ettevõtjate koostööd, tuleks programmi alusel rahastamiskõlblikuks lugeda ainult sellised meetmed, mida võetakse vähemalt kahes eri liikmesriigis asuva vähemalt kolme ettevõtja koostöös. Neid kogemusi kasutatakse selleks, et hinnata võimalust suurendada mõnes tulevases programmis liikmesriikide miinimumarvu.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiiv 2009/43/EÜ kaitseotstarbeliste toodete ühendusesisese veo tingimuste lihtsustamise kohta (ELT L 146, 10.6.2009, lk 1).

- (15) Eri liikmesriikides asuvate ettevõtjate piiriülest koostööd kaitseotstarbeliste toodete ja kaitsetehnoloogia arendamisel on sageli takistanud ühises tehnilises kirjelduses kokkuleppimisega seotud raskused. Ühise tehnilise kirjelduse puudumine või selle puudulikkus on muutnud arendustöö keerulisemaks ning põhjustanud arendusetapis viivitusi ja paisutanud kulusid. Ühises tehnilises kirjelduses kokkuleppele jõudmine peaks olema eeltingimus, et saada käesoleva programmi alusel liidu toetust meetmetele, mis nõuavad kõrgemat tehnoloogilist valmisolekut. Teostatavusuuringud ja meetmed, millega toetatakse ühise tehnilise kirjelduse koostamist, tuleks samuti lugeda programmi alusel rahastamiskõlblikuks.
- (16) Kuna programmi eesmärk on suurendada liidu kaitsetööstuse konkurentsivõimet, tuleks toetuskõlblikuks lugeda ainult liidus asutatud üksused. Liidu ja selle liikmesriikide oluliste julgeolekuhuvide kaitse tagamiseks ei tohiks programmi alusel rahastatavate meetmete rakendajate ja nende alltöövõtjate kasutatav taristu ja vara ega nende kasutatavad rajatised ja ressursid asuda kolmanda riigi territooriumil. Mõistet „alltöövõtja“ tuleks mõista nii, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. oktoobri 2015. aasta määrusega (EL, Euratom) 2015/1929) artikli 101 lõike 1 punktis n.

- (17) Toetusesaajad ja nende alltöövõtjad ei tohiks põhimõtteliselt olla kolmandate riikide või kolmandate riikide üksuste kontrolli all. Konkreetsetel juhtudel, kus liidus asuvad ettevõtjad on kolmanda riigi või kolmanda riigi üksuste kontrolli all, võivad aga sellised ettevõtjad toetust saada, juhul kui nende asukohaliikmesriik annab piisava kinnituse, et see ei ole vastuolus liidu ja selle liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsehuvidega, nagu on kindlaks määratud ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames kooskõlas Euroopa Liidu lepingu V jaotisega, sealhulgas mis puudutab Euroopa kaitsesektori tehnoloogilise ja tööstusliku baasi tugevdamist. Ainult käesoleva määruse kohaldamisel peaks mõiste „kolmanda riigi üksus“ tähendama juriidilist isikut, mis on asutatud väljaspool liitu või mille juhtimisstruktuurid asuvad väljaspool liitu, või juriidilist isikut, mis on kolmanda riigi, kolmanda riigi kodaniku või muu sellise kolmanda riigi üksuse kontrolli all. Mõiste „kontroll“ tuleks määratleda kui võime ettevõtjat otseselt mõjutada. Toetusesaajad peaksid enne rahastamislepingu allkirjastamist esitama kogu asjakohase teabe meetmes kasutatavate elementide ja taristu kohta. Samuti tuleks arvesse võtta liikmesriikide küsimusi seoses varustuskindlusega.
- (18) Rahastamiskõlblikud meetmed, mis on välja töötatud liidu institutsioonilises raamistikus toimuva alalise struktureeritud koostöö kontekstis, aitaksid järjepidevalt tugevdada eri liikmesriikide ettevõtjate koostööd ja seega otseselt täita programmi eesmäärke. Sellistele projektidele tuleks ette näha kõrgem rahastamismäär.

Rahastamiskõlblikud meetmed, mille väljatöötamisel osalevad olulisel määral VKEd ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjad ning eeskätt piiriülesed VKEd ning millega toetatakse tarneahela avamist, aitavad otseselt täita programmi eesmäärke. Sellistele projektidele tuleks ette näha kõrgem rahastamismäär, muu hulgas suurema riski ja halduskoormuse kompenseerimiseks. Kõrgem rahastamismäär võidakse ette näha rahastamiskõlblikele meetmetele, milles osaleb mõni VKE, mis on asutatud mõnes muus liikmesriigis kui selles, kus on asutatud konsortsiumisse kuuluvad muud kui VKEdest ettevõtjad.

- (19) Juhul kui programmi alusel rahastamiskõlblikuks loetud meetme rakendamises soovib osaleda konsortsium ja kui liidu rahalist abi antakse toetuse vormis, peaks konsortsium nimetama ühe oma liikmetest koordinaatoriks, kes on peamine kontaktisik suhetes komisjoniga.
- (20) Innovatsiooni ja tehnoloogiaarenduse edendamine liidu kaitsetööstuses peaks toimuma viisil, mis on kooskõlas liidu julgeolekuhuvidega. Seega peaks üheks toetuse andmise kriteeriumiks olema meetme panus liidu julgeolekuhuvide kaitseks ja liikmesriikide poolt ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames kokku lepitud kaitsevõime prioriteetide rakendamisse. Ühised kaitsevõime prioriteetid määratakse liidus kindlaks eeskätt võimearendusplaani kaudu. Asjaomaste prioriteetide rakendamist tugevdatud koostöös toetatakse veel muude liidu protsesside, näiteks kaitseküsimuste iga-aastase kooskõlastatud läbivaatamise (CARD) ja alalise struktureeritud koostöö (PESCO) kaudu. Vajaduse korral võib arvesse võtta ka piirkondlikke ja rahvusvahelisi meetmeid, algatusi ja prioriteete, sealhulgas NATO kontekstis, kui need teenivad liidu julgeoleku- ja kaitsehuve ja arvestades, et vältida tuleks tarbetut dubleerimist, tingimusel et need välista ühegi ELi liikmesriigi osalemise võimalust.
- (21) Liikmesriikide võetud kohustust meetme rahastamises tõhusalt osaleda tuleks tõendada näiteks nende liikmesriikide kavatsusavaldusega, tagamaks rahastatavate meetmete elujõulisuse.
- (22) Selleks et tagada rahastatavate meetmete mõju Euroopa kaitsetööstuse konkurentsivõime ja tõhususe suurendajana, peaksid need meetmed olema suunatud turule ja lähtuma nõudlusest ning olema keskpikas kuni pikas perspektiivis majanduslikult tasuvad. Seetõttu tuleks rahastamiskõlblikkuse kriteeriumides arvesse võtta asjaolu, et liikmesriigid juba kavatsevad lõpptoote ühiselt hankida või tehnoloogiat ühiselt kasutada, võimaluse korral koordineeritud viisil. Avatud siseturu toetamiseks tuleks samuti arvesse võtta piiriüleste VKEde usaldusväärset osalemist kas konsortsiumide liikmena või alltöövõtjana.

- (23) Kui meede on seotud süsteemi prototüübi loomisega, mis on sageli kõige kulukam tegevus arendusetapis, ei tohiks programmi alusel antav liidu rahaline abi ületada 20 % selle meetme rahastamiskõlblike kulude summast määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 126 tähenduses. Muude arendusetapi meetmete rahastamiskõlblikud kulud võib seevastu katta täies ulatuses.
- (24) Kuna liidu toetuse abil püütakse tugevdada sektori konkurentsivõimet ja seda antakse ainult arendusetapi meetmete rakendamiseks, ei tohiks liidul olla omandi- ja intellektuaalomandiõigusi rahastatavate meetmete abil arendatavate toodete või tehnoloogia suhtes. Toetusesaajad määravad kohaldatava intellektuaalomandiõiguste süsteemi kindlaks lepingus. Huvitatud liikmesriikidel peaks olema võimalus osaleda järgnevates ühishangetes.
- (25) Komisjon peaks kehtestama kooskõlas programmi eesmärkidega mitmeaastase tööprogrammi. Et tagada tulemuslik raha jaotamine, tuleks tööprogrammis kindlaks määrata programmi alusel rahastatavate projektide kategooriad, rahastamise liik ja eraldatud eelarve ning rahastamiskõlblike meetmete soovitatavad kategooriad, sealhulgas vajaduse korral hindamismeetodid, mis sisaldavad koefitsiente ja miinimumkünniseid pakkumuste hindamise kriteeriumide täitmise kohta.
- (26) Tööprogrammi koostamisel peaks komisjoni abistama liikmesriikide komitee (edaspidi „komitee“). Komisjon peaks püüdma leida lahendusi, millel on komitees võimalikult suur toetus. Sellega seoses võib komitee kohtuda riiklike kaitsevaldkonna ekspertide vormis, et anda komisjonile konkreetset abi. Sellesse komiteesse oma esindajate määramine on liikmesriikide ülesanne.

- (27) Pidades silmas liidu VKEde poliitikat, mis on ülimalt oluline majanduskasvu, innovatsiooni, töökohtade loomise ja sotsiaalse lõimumise tagamiseks liidus, ning asjaolu, et toetatavad meetmed eeldavad üldiselt riikidevahelist koostööd, on tähtis, et tööprogrammis võetaks arvesse ja võimaldatakse VKEde avatud, õiglast ja läbipaistvat piiriülest juurdepääsu ja osalust ning et selliste meetmete toetamiseks nähakse ette kindel osa kogueelarvest.
- (28) Lähtuvalt Euroopa Kaitseagentuuri eksperditeadmistest kaitsesektoris ning kooskõlas Euroopa Kaitseagentuurile Euroopa Liidu lepingu alusel antud pädevustega tuleks Euroopa Kaitseagentuurile esitada kutse osaleda liikmesriikide komitees vaatljana. Liikmesriikide komiteesse tuleks kutsuda ka Euroopa välisteenistus.
- (29) Komisjon peaks püüdma pidada dialoogi kogu Euroopa tööstusega, sealhulgas VKEde ja mittetavapäraste tarnijatega kaitsesektoris, et tagada programmi edu.
- (30) Reeglina peaksid komisjon või määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 58 lõike 1 punktis c osutatud üksused korraldama programmi alusel rahastatavate meetmete väljavalimiseks konkurentsipõhiseid projektikonkursse, nagu on selles määruses sätestatud, ja tagama, et haldusmenetlused on võimalikult lihtsad ning need tekitavad minimaalselt lisakulusid. Teatud nõuetekohaselt põhjendatud ja erandlikel asjaoludel võidakse aga anda ka liidu rahalist abi kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1268/12⁶ artikliga 190.

⁶ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

- (31) Pärast esitatud projektide hindamist sõltumatute ekspertide abil, kelle liikmesriigid nõudmise korral kinnitavad, valib komisjon välja programmi alusel rahastatavad meetmed. Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamise ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused seoses tööprogrammi vastuvõtmise ja rakendamise ning väljavalitud meetmete rahastamiseks vajalike vahendite eraldamisega. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁷. Liikmesriike tuleks teavitada hindamise tulemustest ja rahastatud meetmete edenemisest.
- (32) Nende rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada kontrollimenetlust, võttes arvesse nende suurt mõju käesoleva määruse rakendamisele.
- (33) Programmi kehtivusaja lõpus peaks komisjon koostama rakendamisaruande, milles käsitletakse finantstegevust rahalise rakendamise tulemuste ja võimaluse korral ka mõju seisukohast. Selles aruandes tuleks samuti analüüsida VKEde ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjate piiriülest osalust programmi alusel rahastatavates projektides ning VKEde osalust üleilmses väärtusahelas,

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga luuakse Euroopa kaitsevaldkonna tööstusliku arendamise programm (edaspidi „programm“) ajavahemikuks 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2020.

Artikkel 2

Eesmärgid

Programmil on järgmised eesmärgid:

- a) tugevdada kogu liidus kaitsetööstuse konkurentsivõimet, millega panustatakse Euroopa strateegilisse autonoomiasse, toetades meetmeid nende arendusetapis;
- b) toetada ja võimendada liikmesriikidevahelist koostööd ning ettevõtjate, sealhulgas VKEde ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjate piiriülest koostööd kogu liidus, arendamaks tehnoloogiat või tooteid kooskõlas liikmesriikide vahel ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames kokku lepitud ühiste kaitsevõime prioriteetidega, parandades samas tarneahelate kiirust. Vajaduse korral võib sellega seoses arvesse võtta ka piirkondlikke ja rahvusvahelisi meetmeid, algatusi ja prioriteete, sealhulgas NATO kontekstis, kui need teenivad ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames kindlaks määratud liidu julgeoleku- ja kaitsehuve ja arvestades vajadust vältida tarbetut dubleerimist, tingimusel et need välista ühegi liikmesriigi osalemise võimalust;
- c) soodustada kaitsealaste teadusuuringute tulemuste paremat rakendamist ja panustada uurimisetapile järgnevasse arendustegevusse ning seeläbi toetada Euroopa kaitsetööstuse konkurentsivõimet siseturul ja ülemaailmsel turul, sealhulgas konsolideerimise kaudu, juhul kui see on asjakohane.

Artikkel 3

Eelarve

Programmi rakendamiseks ajavahemikul 1. jaanuar 2019 kuni 31. detsember 2020 nähakse ette rahastamispakett, mis on 500 miljonit eurot jooksevhindades.

Artikkel 4

Üldised rahastamissätted

1. Liidu rahalist abi võib anda määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 ettenähtud rahastamisliikide kaudu ning eelkõige toetuste ja erandjuhtudel avalike hangete kaudu.
2. Lõikes 1 viidatud rahastamisliikide ning eelarve täitmise viisi valimisel lähtutakse sellest, kas nende kaudu on võimalik täita meetme konkreetseid eesmärke ja saada tulemusi, võttes eelkõige arvesse kontrollimise kulusid, halduskoormust ja huvide konflikti tekkimise ohtu.
3. Nagu on sätestatud määruses (EL, Euratom) nr 966/2012, rakendab komisjon liidu rahalist abi kas otse või kaudselt, delegeerides eelarve täitmisega seotud ülesanded nimetatud määruse artikli 58 lõike 1 punktis c loetletud üksustele.
4. Juhul kui liikmesriigid on määranud projektijuhi, konsulteerib komisjon projektijuhiga meetme raames tehtud edusammude teemal enne rahastamiskõlbliku meetme rakendajale toetusmakse tegemist.

Rahastamiskõlblikud meetmed

1. Programmiga aidatakse rahastada meetmeid, mida toetusesaajad rakendavad arendusetapis, ning toetust antakse nii uute toodete ja uue tehnoloogia arendamiseks kui ka olemasolevate toodete ja olemasoleva tehnoloogia uuendamiseks. Rahastamiskõlblik meede võib olla seotud ühe või enama järgmise valdkonnaga:
 - a) uuringud, näiteks teostatavusuuringud ja muud kaasnevad meetmed;
 - b) kaitseotstarbelise toote, materiaalse või immateriaalse komponendi või tehnoloogia kavandamine või kavandi aluseks oleva tehnilise kirjelduse koostamine, mis võib hõlmata osalisi kaitseid riski vähendamiseks tööstus- või representatiivses keskkonnas;
 - c) kaitseotstarbelise toote, materiaalse või immateriaalse komponendi või tehnoloogia süsteemi prototüübi loomine. Süsteemi prototüüp on toote või tehnoloogia mudel, mille abil on võimalik demonstreerida elemendi toimimist tegevuskeskkonnas;
 - d) kaitseotstarbelise toote, materiaalse või immateriaalse komponendi või tehnoloogia katsetamine;
 - e) kaitseotstarbelise toote, materiaalse või immateriaalse komponendi või tehnoloogia kvalifitseerimine. Kvalifitseerimine on kogu protsess, mille käigus tõendatakse, et kavandatud kaitseotstarbeline toode, materiaalne või immateriaalne komponent või tehnoloogia vastab kavandamisele kehtestatud nõuetele. Selle protsessi raames esitatakse objektiivseid tõendeid, millega näidatakse, et kavandamisele kehtestatud nõuded on täidetud;
 - f) kaitseotstarbelise toote, materiaalse või immateriaalse komponendi või tehnoloogia sertifitseerimine. Sertifitseerimine on protsess, mille raames riigi ametiasutus tõendab, et kaitseotstarbeline toode, materiaalne või immateriaalne komponent või tehnoloogia vastab kohaldatavatele normidele;
 - g) sellise tehnoloogia või vara arendamine, mis suurendab kaitseotstarbeliste toodete ja kaitsetehnoloogia tõhusust kogu olelusringi vältel.

2. Meede võetakse selliste ettevõtjate koostöös, mis kuuluvad konsortsiumisse, mille on moodustanud vähemalt kahes eri liikmesriigis asutatud vähemalt kolm rahastamiskõlblikku üksust. Vähemalt kolm nendest vähemalt kahes eri liikmesriigis asutatud rahastamiskõlblikust üksusest ei tohi olla sama üksuse otsese või kaudse tegeliku kontrolli ega vastastikku üksteise kontrolli all.
3. Lõike 2 tähenduses on „tegelik kontroll“ suhe, mis põhineb õigustel, lepingutel või mis tahes muudel vahenditel, mis kas üksikult või koos ja vastavaid asjaolusid või õigusnorme arvestades annavad võimaluse ettevõtjat otseselt või kaudselt otsustavalt mõjutada, eelkõige tulenevalt:
 - a) õigusest osaliselt või täielikult kasutada ettevõtja vara;
 - b) õigustest või lepingutest, mis võimaldavad otsustavalt mõjutada ettevõtja organite koosseisu, hääletamist või otsuseid või mis võimaldavad muul viisil otsustavalt mõjutada ettevõtja äritegevuse juhtimist.
4. Artikli 8 lõikes 1 määratletud konsortsiumid peavad elujõulisuse tõendamiseks näitama, et rahastamiskõlbliku meetme ülejäänud kulud, mida ei kaeta liidu toetusega, kaetakse muude rahastamisvahendite abil, näiteks liikmesriikide panustest.
5. Lõike 1 punktides c–f kirjeldatud meetmete korral peavad konsortsiumid tõendama oma panust Euroopa kaitsetööstuse konkurentsivõimesse, näidates, et vähemalt kaks liikmesriiki kavatsevad lõpptoote hankida või tehnoloogiat kasutada koordineeritud viisil, sealhulgas teha vajaduse korral ühishanke.

6. Kui meede on seotud lõike 1 punktiga b, tuleb see võtta vähemalt kahe liikmesriigi poolt ühiselt kokku lepitud ühiste vajaduste alusel. Kui meede on seotud lõike 1 punktidega c–f, tuleb see võtta ühise tehnilise kirjelduse alusel, milles on ühiselt kokku leppinud liikmesriigid, kes lõpptoodet kaasrahastavad või kavatsevad lõpptoote ühiselt hankida või tehnoloogiat ühiselt kasutada, nagu on osutatud lõigetes 4 ja 5.

Artikkel 6

Rahastamiskõlblikud üksused

1. Toetusesaajad on liidus asutatud era- või avalik-õiguslikud ettevõtjad.
2. Toetusesaajate ja nende alltöövõtjate taristu, rajatised, vara ja ressursid, mida kasutatakse programmi raames rahastatavateks meetmeteks, peavad asuma kogu meetme kestuse ajal liidu territooriumil ning nende juhtimisstruktuurid peavad olema asutatud liidus.
3. Seoses programmi raames rahastatavate meetmetega ei tohi toetusesaajad ja nende alltöövõtjad olla kolmandate riikide või kolmandate riikide üksuste kontrolli all.
4. Erandina lõikest 3 on kolmandate riikide või kolmandate riikide üksuste kontrolli all olev ettevõtja kooskõlas artikli 14 lõikega 2 toetusesaajana või alltöövõtjana rahastamiskõlblik, kui ta asukohaliikmesriik annab kooskõlas riigisiseste menetlustega piisava kinnituse, et see ei ole vastuolus ei liidu ja selle liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsehuvidega, nagu on kindlaks määratud ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames kooskõlas Euroopa Liidu lepingu V jaotisega, ega käesoleva programmi eesmärkidega, nagu on sätestatud artiklis 2. Antav kinnitus peab samuti olema kooskõlas artiklis 11 sisalduvate sätetega.

5. Kui liidus ei ole kohe kättesaadavaid konkurentsivõimelisi alternatiive ning kui selline kasutamine ei ole vastuolus liidu ja selle liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsehuvidega, võivad toetusesaajad ja nende alltöövõtjad kasutada vara, taristut, rajatise ja ressursse, mis asuvad või mida hoitakse väljaspool liikmesriikide territooriumi või mida kontrollivad kolmandad riigid. Rahastamiskõlbliku meetme rakendamisel võivad toetusesaajad ja nende alltöövõtjad samuti teha koostööd ettevõtjatega, mis on asutatud väljaspool liikmesriikide territooriumi või mis on kolmandate riikide või kolmandate riikide üksuste kontrolli all, juhul kui see ei ole vastuolus liidu ja selle liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsehuvidega. Nende meetmetega seotud kulud ei ole käesoleva programmi raames rahastamiskõlblikud.
6. Toetusesaajad esitavad enne rahastamislepingu allkirjastamist kogu asjakohase teabe, mis on vajalik rahastamiskõlblikkuse kriteeriumide hindamiseks.

Artikkel 7

Konsortsiumi kinnitus

Iga meetmes osaleda sooviv konsortsium kinnitab kirjalikult, et ta on täielikult teadlik siseriiklikest ja liidu õigusaktidest ja -normidest, mida kohaldatakse kaitsesektoris toimuva tegevuse suhtes, ning et tema tegevus on nendega kooskõlas.

Artikkel 8

Konsortsium

1. Käesoleva määruse kohaldamisel on konsortsium artikli 5 lõikes 2 määratletud ettevõtjate rühm, kes soovib osaleda programmi alla kuulavas meetmes ja kes vastab käesolevas määruses sätestatud rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele. Käesoleva määruse kohaldamisel käsitatakse konsortsiumina ka toetusesaajaid, keda rahastatakse vastavalt artiklis 14 osutatud toetuse andmise menetlusele.

2. Kui liidu rahalist abi antakse toetuse vormis, peavad meetmes osaleda sooviva mis tahes konsortsiumi liikmed määrama enda seast ühe liikme koordinaatoriks, kelle nimi kantakse toetuslepingusse. Koordinaator on konsortsiumi liikmete peamine kontaktisik suhtlemisel komisjoniga või asjaomase rahastamisasutusega, kui toetuslepingus ei ole sätestatud teisiti või juhul, kui mõni konsortsiumi liige ei täida toetuslepingust tulenevaid kohustusi.
3. Meetmes osaleva konsortsiumi liikmed sõlmivad sisekokkuleppe, milles määratakse kindlaks nende õigused ja kohustused meetme rakendamisel (kooskõlas toetuslepinguga), välja arvatud tööprogrammis või projektikonkursi kutses ettenähtud nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel.

Artikkel 9

Toetuse andmise kriteeriumid

Meetmeid, mille rahastamist programmi alusel taotletakse, hinnatakse järgmiste kriteeriumide alusel:

- a) panus tipptasemesse, eeskätt näidates, et kavandatud tööga ületatakse tehnika taset, tõendades märkimisväärsed eeliseid võrreldes olemasolevate toodete või tehnoloogiatega;
- b) panus innovatsiooni, eeskätt näidates, et kavandatud meetmed sisaldavad teedrajavaid või uudseid kontseptsioone ja lähenemisviise, uusi paljulubavaid tehnoloogilisi täiustusi või selliste tehnoloogiate või kontseptsioonide kohaldamist, mida ei ole kaitsesektoris varem kohaldatud;
- c) panus Euroopa kaitsetööstuse konkurentsivõimesse, eeskätt luues uusi turuvõimalusi ja kiirendades ettevõtete kasvu kogu liidus;

- d) panus Euroopa kaitsetööstuse autonoomiasse ning liidu julgeoleku- ja kaitsehuvidesse kooskõlas kaitsevõime prioriteetidega, milles liikmesriigid on ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames kokku leppinud, ning vajaduse korral piirkondlike ja rahvusvaheliste koostöölepingutega;
- e) see osa meetme jaoks ette nähtud kogueelarvest, mis on mõeldud liidus asutatud VKEde jaoks, mille osalemine kas konsortsiumi liikmena, alltöövõtjana või tarneahela muu ettevõttena loob lisaväärtust, ning eeskätt VKEde jaoks, mis on asutatud mõnes muus liikmesriigis kui selles, kus on asutatud konsortsiumisse kuuluvad muud kui VKEdest ettevõtjad;
- f) artikli 5 lõike 1 punktides b–e kirjeldatud meetmete korral nende panus Euroopa kaitsetööstuse edasisse integreerimisse, mille tõendamiseks peavad toetusesaajad näitama, et liikmesriigid kavatsevad lõpptoodet või -tehnoloogiat ühiselt ja koordineeritud viisil kasutada, omada või hooldada.

Vajaduse korral võetakse käesoleva artikli punktides a–c arvesse panust tõhususe suurendamisse kaitseotstarbeliste toodete ja kaitsetehnoloogia kogu olelusringi vältel, sealhulgas kulutõhususse ning võimalikku koostoimesse hanke- ja hooldusprotsessis.

Nende kriteeriumide mittetäitmine ei anna alust väljajätmiseks.

Artikkel 10

Rahastamismäärad

1. Artikli 5 lõike 1 punktis c määratletud meetmete puhul ei tohi programmi alusel antav liidu rahaline abi ületada 20 % rahastamiskõlblikest kuludest. Muudel juhtudel võidakse rahalise abiga katta kõik meetme rahastamiskõlblikud kulud. Kaetavate kaudsete kulude osa määratakse kindlaks tööprogrammis.

2. Kui konsortsium töötab artikli 5 lõikes 1 määratletud meedet välja alalise struktureeritud koostöö kontekstis, võib ta saada 10 protsendipunkti võrra suuremat rahalist toetust.
3. Kui konsortsium töötab välja artikli 5 lõikes 1 määratletud meedet ja kohustub eraldama vähemalt 5 % meetme rahastamiskõlblikest kuludest ELis asutatud VKEdele, võidakse talle antavat rahalist toetust suurendada protsendipunktide võrra, mis vastavad VKEdele eraldatud kulude protsendile, kuid mitte enam kui 8 protsendipunkti võrra.
4. Kui konsortsium töötab välja artikli 5 lõikes 1 määratletud meedet, võidakse talle antavat rahalist toetust suurendada protsendipunktide võrra, mis on kaks korda suurem kui protsent meetme kuludest, mis eraldatakse VKEdele, mis on asutatud mõnes muus liikmesriigis kui selles, kus on asutatud konsortsiumisse kuuluvad muud kui VKEdest ettevõtjad.
5. Kui konsortsium töötab välja artikli 5 lõikes 1 määratletud meedet ja kohustub eraldama vähemalt 5 % meetme rahastamiskõlblikest kuludest liidus asutatud keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjatele, võidakse talle antavat rahalist toetust suurendada protsendipunktide võrra, mis vastavad keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjatele eraldatud kulude protsendile, kuid mitte enam kui 8 protsendipunkti võrra.

Ilma et see mõjutaks tulevasi programme, on keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjad käesoleva programmi tähenduses ettevõtjad, millel on kuni 3 000 töötajat, mille töötajate arvu arvutatakse vastavalt komisjoni soovitusel 2003/361/EÜ lisa I jaotise artiklitele 3, 4, 5 ja 6 ning mis ei ole VKEd.

6. Kui konsortsium töötab välja artikli 5 lõikes 1 määratletud meedet ja selle liikmed on asutatud enam kui kahes liikmesriigis, kellest igaüks on võtnud kohustuse lõpptoodet või -tehnoloogiat kaasrahastada või ühiselt hankida või kasutada, võib ta saada 5 protsendipunkti võrra suuremat rahalist toetust.

7. Programmi alusel antav liidu rahaline abi, sealhulgas kõrgemad rahastamismäärad, ei tohi olla rohkem kui 100 % meetme rahastamiskõlblikest kuludest.

Artikkel 11

Omandi- ja intellektuaalomandiõigused

1. Liidul ei ole meetme abil arendatud toodete või tehnoloogia suhtes omandi- ega intellektuaalomandiõigusi.
2. Kolmandad riigid või kolmandate riikide üksused ei saa piirata programmist toetust saavate meetmete lõpptulemusi, sealhulgas mis puudutab tehnosiiret.
3. Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide kaalutusõigust kaitseotstarbeliste toodete ekspordipoliitika osas.
4. Kui liidu abi antakse avaliku hanke vormis uuringu tellimiseks, peaks kõikidel liikmesriikidel olema õigus saada sõnaselge taotluse korral tasuta lihtlitsents uuringu kasutamiseks.

Artikkel 12

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses. Euroopa Kaitseagentuuril palutakse esitada seisukohti ja soovitusi. Komiteesse kutsutakse ka Euroopa välisteenistus.

Komitee tuleb kokku ka erikoosseisudes, muu hulgas kaitsevaldkonna aspektide arutamiseks. Komitee liikmetele antakse varajased ja tulemuslikud võimalused analüüsida rakendusaktide eelnõusid ja esitada nende kohta oma seisukohti.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5. Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

Artikkel 13

Tööprogramm

1. Komisjon võtab programmi kestuse ajaks rakendusaktiga vastu mitmeaastase tööprogrammi. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu artikli 12 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt. Tööprogramm peab olema kooskõlas artiklis 2 sätestatud eesmärkidega.
2. Tööprogrammis sätestatakse üksikasjalikult programmi alusel rahastatavate projektide kategooriad, rahastamise liik ja eraldatud eelarve, sealhulgas maksimaalsed rahastamismäärad, ning rahastamiskõlblike meetmete soovitavad kategooriad, mis on kindlaks määratud artikli 5 lõikes 1, sealhulgas vajaduse korral hindamismeetodid, mis sisaldavad koefitsiente ja miinimumkünniseid pakkumuste hindamise kriteeriumide täitmise kohta.
3. Tööprogrammiga tagatakse, et vähemalt 10 % kogueelarvest suunatakse VKEde piiriülesele osalemisele; samuti nähakse tööprogrammis ette eraldi kategooria VKEdele suunatud projektide jaoks.

Artikkel 14

Hindamine ja toetuse andmise menetlus

1. Programmi rakendamisel korraldatakse liidu rahalise abi andmiseks konkurentsipõhised projektikonkursid kooskõlas määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 ja komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1268/12. Teatud nõuetekohaselt põhjendatud ja erandlikel asjaoludel võidakse anda ka liidu rahalist abi kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1268/12 artikliga 190.

2. Projektikonkursi kutse avaldamise järel laekunud projekte hindab komisjon sõltumatute ekspertide abiga, kelle liikmesriigid nõudmise korral kinnitavad, tuginedes artiklites 5, 6, 7 ja 9 sätestatud rahastamiskõlblikkuse ja toetuse andmise kriteeriumidele.
3. Komisjon määrab rahalise abi väljavalitud meetmete rakendamiseks pärast iga konkurssi või pärast komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1268/12 artikli 190 rakendamist. Komisjon määrab väljavalitud meetmete rakendamiseks antava rahalise abi kindlaks rakendusaktiga. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 12 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 15

Aastased osamaksed

Komisjon võib jaotada eelarvelised kulukohustused aastasteks osamakseteks.

Artikkel 16

Järelevalve ja aruandlus

1. Komisjon jälgib korrapäraselt programmi rakendamist ja annab vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 38 lõike 3 punktile e kord aastas aru tehtud edusammudest. Selleks kehtestab komisjon vajaliku järelevalvekorra.

2. Liidu tulevaste poliitikameetmete tõhususe ja tulemuslikkuse suurendamiseks koostab komisjon tagasiulatuva hindamisaruande ning saadab selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Aruandes, mis põhineb liikmesriikide ja peamiste sidusrühmade asjaomastel konsultatsioonidel, hinnatakse eeskätt edusamme, mida on tehtud artiklis 2 sätestatud eesmärkide saavutamisel. Samuti analüüsitakse aruandes muu hulgas VKEde ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjate piiriülest osalust programmi raames rakendatud projektides ning VKEde ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjate osalust üleilmses väärtusahelas. Peale selle peaks aruanne sisaldama teavet toetusesaajate päritolu kohta ja kui see on võimalik, siis tekkinud intellektuaalomandiõiguste jagunemise kohta.
3. Komisjon koostab hiljemalt 30. juuliks 2019 vahearuande, milles hinnatakse programmi juhtimist, rakendamise määra, projektidele toetuse andmise menetluste tulemusi, sealhulgas VKEde ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjate kaasatust ja nende piiriülese osalemise määra, ning vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1268/12 artiklile 190 antud rahalist abi, nagu on sätestatud artikli 14 lõikes 1.

Artikkel 17

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon võtab asjakohased meetmed tagamaks, et käesoleva määruse alusel rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve kelmuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu ennetusmeetmetega, tõhusa kontrolliga ja õigusnormide rikkumise tuvastamise korral alusetult väljamakstud summade tagasinõudmisega ning asjakohasel juhul tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldus- ja rahaliste karistustega.

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida või rahvusvaheliste organisatsioonide puhul kooskõlas asjaomaste organisatsioonidega saavutatud kokkulepetega kontrollida nii dokumentide alusel kui ka kohapeal kõiki abisaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda on käesoleva programmi alusel liidu vahenditest rahastatud.
3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib korraldada uurimisi, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 883/2013⁸ ning nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96⁹ sätetele ja neis määrustes sätestatud korras, et teha kindlaks, kas käesoleva määruse alusel rahastatud toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või lepinguga seoses on esinenud kelmust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁹ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

Artikkel 18

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel

Nõukogu nimel

President

Eesistuja

Eelnõu: nõukogu avaldus EDIDP rahastamise kohta

Ilma et see piiraks eelarvepädeva institutsiooni õigust, tuleks programmi rakendamiseks ette nähtud üldeelarve teha kättesaadavaks üksnes mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) rubriigi 1a ümberpaigutuste kaudu.

Nõukogu kutsub kõiki institutsioone tungivalt üles leidma ühise seisukoha seoses EDIDP rahastamisega üksnes rubriigi 1a ümberpaigutuste kaudu. Nõukogu ei kiida heaks komisjoni esialgses ettepanekus esitatud lähenemisviisi, mille kohaselt jaguneks rahastamine ümberpaigutusteks ja varu kasutamiseks.
